

OSTATNIE WIADOMOSCI

Przemierza miesiąc
2,50 z odb. w domu
2,95 z odb. do domu

KRAKOWSKIE

10 gr.

ROK VII.

Kraków Piątek 27 maja 1938 r.

Nr. 147

Wojsko czeskie pod bronią

lecz sytuacja uległa znacznemu odprężeniu

Jak już donosiliśmy wczoraj, sytuacja w Czechosłowacji uległa pewnemu odprężeniu.

Czeskie koła polityczne przywiązują dużą wagę do pierwszej konferencji premiera Hodży z Henleinem. Spotkanie odbyło się na zaproszenie premiera Hodży, który wystosował to zaproszenie na skutek zalecenia rządu angielskiego.

Wódz Niemców sudeckich poprzednio uzależniał odbycie konferencji z przedstawicielami rządu praskiego od stworzenia odpowiedniej atmosfery. Mimo jednak, że sytuacja nie uległa żadnej zmianie, tym razem zaproszenie przyjęł.

Niektórzy dopatrują się w tym możliwości zmiany taktyki

przez Niemców sudeckich, jednakże przypuszczenie takie nie jest na niczym oparte.

Komunikat partii sudeckiej, po odbyciu konferencji Henleina z premierem Hodżą, głosi, że rozmowa miała charakter informacyjny. Przypuszczalnie Henlein przedstawił premierowi swoje żądania. Teraz z kolei rząd praski zastanowi się nad nimi.

Pierwszy bezpośredni kontakt został nawiązany. Ze strony niemieckiej nie przywiązują zbyt wielkiej wagi do tego, jednakże istnieje tendencja by rozmów nie zrywać.

W ten sposób mniejszość niemiecka pragnie pokazać, że czyni wszystko, by zapobiec dalszemu zaostrzeniu stosunków.

Wszystkie zarządzenia wojskowe, wydane w piątek, zostały dotychczas utrzymane. Nie tylko granice zostały silnie obsadzone, a nawet niektóre zamknięte, ale i wewnątrz kraju wzmocniono pogotowie obronne.

Uwidocznia się to w znacznie większej ilości wojska. Władze administracyjne zwiększyły nadzór nad przyjezdnymi.

Nastrój wśród ludności, mimo wysiłków rządu, jest w dalszym ciągu niemal paniczny. Wielu cudzoziemców, którzy bawili w Czechosłowacji, opuściło granice Republiki w obawie przed komplikacjami.

Wypadki ostatnich dni odbiły się niekorzystnie na życiu gospodarczym. Brak jest nowych większych zamówień, natomiast ucieka kapitał z banków. Ludzie masowo odbierają swoje oszczędności z banków.

Ten stan rzeczy spowodował mowę radiową Ministra Skarbu, który apelował do ludności, by wstrzymała się od wycofywania wkładów, gdyż w ten sposób jedynie zwiększa się podniecenie panujące w kraju.

Wynik wyborów do samorządów wskazuje jasno, że partia Henleina reprezentuje większość ludności niemieckiej. W tych warunkach nie należy przypuszczać, by partia ta zrezygnowała ze swoich żądań. Raczej wydaje się, że po ostatecznym ich zakończeniu Henlein przemawiać będzie jeszcze mocniejszym językiem i powoływać się będzie właśnie na świeży wynik wyborów.

WIEN. Jak donosi prasa wiedeńska, fortyfikowanie granicy austriacko-czeskiej trwa nadal.

Według wiadomości z Bernhardstal, na granicy panuje znówu napięcie nastrojów z powodu zastąpienia urzędników celnych czeskich regularnym wojskiem. Wzdłuż brzegów rzeki Dyji ustawione są maskowane

karabiny maszynowe.

Prasa wiedeńska donosi, że Czesi oraz Żydzi rozdają ulotki nad granicą, żądające od ludności zaniechania mowy niemieckiej.

Ochrona Henleina

PRAGA. Naoczni świadkowie utrzymują, że przewodca Niemców sudeckich, Konrad Henlein, udając się samochodem do premiera Hodży, był niezwykle silnie strzeżony przez organy bezpieczeństwa publicznego.

Henleinowi towarzyszył samochód pełny żandarmów czeskich. 200-kilometrowa zaś szosa z Asch, miejsca pobytu Henleina, do Pragi, była gęsto obsadzona patrolami policyjnymi.

RZYM. Wczoraj po południu odbyła się nowa rozmowa między min. Ciano i ambasado-

rem brytyjskim lordem Perth.

Jak informują koła angielskie — rozmowa dotyczyła głównie zagadnienia Czechosłowacji, przy czym stwierdzić miano, że zagadnienie to chwilowo nie grozi pogorszeniem.

PRAGA. — Pogrzeb dwóch Niemców, zabitych w ubiegłą sobotę w Cheb (Eger) na pograniczu czesko-niemieckim, będzie miał manifestacyjny charakter.

Przewidywane jest przemówienie Henleina. Na trumnach zabitych złożono dwa wieńce, jeden od rządu czechosłowackiego, drugi od kanclerza Hitlera.

Wieniec od kanclerza ma być niesiony podczas pogrzebu przez attache wojskowego poselstwa niemieckiego w Pradze, który ma reprezentować rząd Rzeszy.

Nowe zwycięstwo Kolkczyńskiego

MINNEAPOLIS. Rozegrany tu został drugi mecz bokserki reprezentacji Europy. Tym razem Europa odniosła piękny sukces, zwyciężając 10:6.

I tym razem Polak Kolkczyński spisał się doskonale. Przeciwnik jego, Tony Yates walczył bardzo ostrożnie, wiedząc o strasznej mocy pięści Polaka. W rezultacie Kolkczyński wygrał zdecydowanie na punkty.

Włoscy tenisiści zwyciężyli 3:2

MEDIOLAN. W meczu tenisowym o puchar Davisa Włosi pokonały Polskę w stosunku 3:2. Hebda pokonał we wtorek zastępującego Stefaniego Taroniego 6:3, 3:6, 6:1, 6:4, zdobywając drugi punkt dla Polski.

W ostatnim spotkaniu decydującym o wyniku całego meczu, Tłoczyński przegrał z Casanepem 2:6, 1:6, 6:2, 2:6.

Wybuch działań wojennych

jest wykluczony --- zdaniem prasy włoskiej

RZYM. Prasa włoska, która w doniesieniach z Londynu wspominała o akcji pojedynczej rządu włoskiego w sprawie sudeckiej, naświetla we wczorajszych wydaniach popołudniowych sytuację odmiennie, kładąc główny nacisk na okoliczność, że Włosi zapatrują się na położenie spokojnie i nie sądzą, aby musiało ono doprowadzić do zbrojnego zatargu.

Korespondent londyński „Tribuna” donosi, że nadszedł do Londynu szczegółowy raport, dotyczący rozmowy, jaką od-

był w ub. niedzielę lord Perth z min. Ciano.

Ambasador angielski szczegółowo poinformował min. Ciano o charakterze interwencji, dokonanej przez Anglię w Berlinie i Pradze.

Ponadto w toku dyskusji, przeprowadzonej z min. Ciano, ambasador brytyjski otrzymał zapewnienie, że Włosi mają powody, aby oceniać sytuację ze spokojem i niemają, że wybuch działań wojennych jest nieprawdopodobny.

Stanowisko Włoch nacechowane jest czułością i pozosta-

ło niezmiennione.

Podobnie ocenia stanowisko Włoch korespondent rzymski „Corriere Padano”, który, komentując rozmowę ministra Spr. Zagr. hr. Ciano z ambasadorem węgierskim Villany, stwierdza, że międzynarodowe koła rzymskie nie przewidują obecnie poważnych komplikacji.

Włochy — pisze „Corriere Padano” — zachowują wobec sprawy sudeckiej stanowisko obserwatora, uważając, że kwestia sudecka jest zagadnieniem dwustronnym, istniejącym między Berlinem a Pragą.

Niedobitki gwardii leninowskiej

zasiądą na ławie oskarżonych

MOSKWA. W ZSRR przygotowuje się obecnie nowy wielki proces pokazowy przeciwko „szkodnikom w dziedzinie kultury i sztuki”.

Na ławie oskarżonych zasiądą ostatnie niedobitki b. gwardii leninowskiej. Albowiem m. in. do przyszłych ofiar tego

procesu należeć będą obok Bubnowa (komisarz oświaty) i Iwana Meżlauka (przewodniczący komitetu do spraw wyższego szkolnictwa i brat Walerego Meżlauka b. wicepremiera ZSRR), Tała (b. szef wydziału prasowego CK partii komunistycznej), Natalia Sac (kierow-

niczka teatrów dziecięcych ZSRR) oraz Kierżencew (przewodniczący wszechzwiązkowego komitetu dla spraw sztuki) oraz przewodniczący reżyser so-wiecki Mejerhold.

Główny atak skierowany jest przeciwko Bubnowowi oraz Meżlaukowi i ogłoszony został w prasie sowieckiej jako odezwa pierwszej konferencji przedstawicieli wyższych uczelni ZSRR.

Minister Beck w Sztokholmie serdecznie witany przez min. Sandlera

SZTOKHOLM. Wczoraj po południu minister Beck z małżonką w towarzystwie dyrektora gabinetu Lubieńskiego oraz sekretarza p. Siedleckiego przybył do Sztokholmu, powitany na dworcu przez ministra Spraw Zagranicznych Szwecji p. Sandlera z małżonką, grono wy-

szych urzędników szwedzkiego MSZ oraz przedstawicieli stowarzyszeń i instytucji polsko-szwedzkich.

Po powitaniu na peronie, które nosiło charakter bardzo serdeczny, ministrowie przeszli do salonu recepcyjnego, gdzie spędzili chwilę na rozmowie z osobami, które przybyły na dworzec celem powitania.

Po tej rozmowie min. Sandler odprowadził swego gościa do Grand Hotelu, gdzie min. Beck zamieszkał w przygotowanych dla niego oraz towarzyszących mu osób apartamentach.

ŻADAMY KOLONII!

Na zwalczanie bezrobocia

WASZYNGTON. Komisja budżetowa senatu przyjęła uchwalony poprzednio przez izbę reprezentantów projekt wyasygnowania ponad 3 miliardy dolarów, celem zwalczania bezrobocia i ożywienia życia gospodarczego.

Ogólna suma wydatków została ustalona na 3450 milionów dolarów.

Codreanu przed sądem

Wczoraj zeznawało 6 generałów

BUKARESZT. W czasie popołudniowej rozprawy przeciwko przewodcy Żelaznej Gwardii Codreanu przesłuchano dalszych kilkunastu świadków, w tym 6 generałów, licznych profesorów uniwersytetu i b. wiceministra Hodosa.

Świadkowie ci powołani przez

obronę, zeznawali przychylnie dla oskarżonego. Między innymi b. minister Obrony Narodowej gen. Antonescu oświadczył, że zna Codreanu od dawna i nie uważa go za zdolnego do popełnienia zdrady kraju, względnie do kłótni przeciwko bezpieczeństwu państwa.

PEŁNA TABELA LOTERII Ostatni dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Główna wygrana zł. 1.000.000 padła na nr. 128215
Szata dziewczana wygrana zł. 20.000 padła na nr. 54913
Zł. 50.000 na n-ry: 44555 60671
Zł. 10.000 na n-ry: 38574 49244 54285 66758

Wygrane po 250 zł

107 90 205 99 358 404 524 663 84 92
195 834 927 92 1127 44 65 398 445 713
872 2015 104 436 59 1688 792 862 917 37

10086 104 37 310 414 15 98 526 673 776
895 96 11043 80 96 189 376 516 632 54 723
819 90 958 66 12187 205 68 395 455 571

20129 203 423 636 804 13 965 72 21186
222 312 515 647 806 17 920 89 22069 199
319 20 71 88 647 304 65 894 917 23059

410 85 882 993 24097 120 29 42 56 306 87
475 651 59 707 968 25046 106 53 55 211
26032 186 99 213 24 648 943 70 27279 930

837 51 29047 52 62 97 150 95 234 666
30004 25 33 103 7 140 94 97 345 78 543
742 47 823 33 31033 142 555 611 45 741

883 32246 90 415 82 518 55 684 797 865
85 958 60 99 33545 53 600 68 734 803 51
97 925 34036 305 44 519 683 92 717 64

3509 8212 420 556 61 614 836 907 18 20
36317 451 87 603 4 851 80 37135 61 558
83 60 617 745

III ciągnięcie Wygrane dodatkowe Zł 500

198 374 326 683 778 86 945 93 88 1293
410 590 775 82 985 2078 133 264 443 651
84 972 3079 103 567 622 64 4090 307 515

11129 696 12250 647 811 64 928 13042 285
320 560 90 714 37 84 949 14073 96 112 60
241 314 423 556 663 717 47 94 900 55

15111 205 56 382 419 40 551 80 672 810
971 16063 303 16 31 556 784 864 17134 26
70 202 16 542 752 18016 63 377 497 526 80

30099 205 11 45 56 524 60 674 11127
32 249 432 98 568 605 737 90 38098 181
51 707 865 22090 434 516 797 892 904 44

462 560 634 702 27 981 33166 260 99 406
23 73 733 914 34123 66 270 516 600 37
736 46 35045 163 328 95 580 637 755 831

954 36048 61 186 265 495 948 72 37015 261
62 345 227 235 65 704 38020 86 94 207
377 631 755 878 39048 475 856 914

40246 68 322 70 440 86 508 23 48 675
815 86 41113 497 845 942 46 42059 94
407 512 14 69 613 71 814 43163 209 25
752 921 44097 123 59 93 295 900 600 28

IV ciągnięcie Wygrane dodatkowe zł 2.500

29 71 141 286 501 765 1037 249 675 901
67 2771 975 3255 771 4457 5370 560 64
6015 7427 629 63 8669 9182 295

10064 212 403 640 909 11268 384 939
12024 406 735 812 42 13801 24505 609 816
16237 868 17333 824 18127 532 854 19068
1667 449 618

20447 21028 391 592 22435 767 23748
25221 346 26375 421 612 27845 84 28086
271 683 740 25162 946
30283 384 819 31542 98 32667 33740

34470 947 35422 605 771 36102 342 74 778
852 37731 861 38204 26 346 746 72 847 79
39353 86 856
40105 49 468 614 717 41246 983 42310

815 43082 126 581 942 44422 533 83 716
45124 214 46509 862 47502 755 84 48093
322 707 94 964 94291 332 43 776
50155 433 827 51079 284 32223 866 53048

126 817 940 54353 415 55623 56076 518
575 99 68404 69847
70571 738 71603 847 72824 73328 74490
917 75042 798 7609 703 77210 421 48 78139

80237 81322 463 684 82672 85165 986
84420 73 755 85152 231 465 530 63 92
86717 87561 442 874 88905 89274 576 972
91144 92037 130 618 809 93067 286 739

Milion zł podł w Wilnie

Przyłączenie Palestyny do Transjordanii?

W dniu wczorajszym, jako w ostatnim dniu ciągnięcia Loterii, został wylosowany w gmachu Dyrekcji w Warszawie milion złotych.
Punktualnie o 8 m. 10 rano jedna z sierot wyciągnęła pierwszy numer. Był to nr. 128215. Po chwili z drugiego końca ustalono, że numer ten wygrał stawkę. A więc, jako numer, który wygrał stawkę, otrzymał nie tyle jaką premię, bo milion złotych.

Uciekli z więzienia, ale zostali schwytani

Przed Sądem Okręgowym w Jaśle stanęło 18 przestępców, którzy planowali ucieczkę z więzienia. 9-ciu z nich istotnie zdolało zbiec, zostali jednak ujęci na skutek poscigu.

Śmiertelny cyklon RIO DE JANEIRO

Cyklon, który nawiedził Paranę, spowodował śmierć 16 osób. Liczba rannych wynosi 50 osób.

Składajcie ofiary na F.O.M.

Myślcie o zdrowiu, tym bardziej jeżeli li cierpicz na chorobę: NEREK, PECHERZA, WĄTROBY, KAMIENI ŻŒLCIOWYCH, ZŁEJ PRZEMIANY MATERII

Nigdy nie jest za pŒno

Wszystko jest w naszych rŒkach, a my nie mamy odwagi. Nie bójmy siŒ, bŒdźmy pewni siebie i swojej przyszłości.

TOMADKO DO UST SZACHA to kwarcianca piŒknych i pomŒnych wŒt. Wyrobione w naturalnych odcieniach. J. SZACHI Warszawa

NienawiŒ do MurzynŒw trwa
Reprezentanci poŒudniowych stanŒw Ameryki obawiajŒ się podwyŒzenia niskich pŒac

WASZYNGTON. Izba reprezentantŒw przyjŒła 314 głosami przeciwko 97 projekt ustawy o ustaleniu przeciętnych pŒac i o czasie pracy.

gramu prezydenta Roosevelta. Według projektu, dla wszystkich stanŒw z nielicznymi wyjątkami wprowadzona zostaje pŒaca przeciętna w wysokości 25 centŒw za godzinę w pierwszym roku zatrudnienia, oraz corocznie podwyŒka o 5 centŒw za godzinę aŒ do 40 centŒw.

wynosi on 40 godzin tygodniowo. Reprezentanci stanŒw poŒudniowych głosowali niemal jednomyŒlnie przeciwko przedłoŒeniu rządowemu, obawiajŒ się bowiem podwyŒzenia niskich pŒac dla robotników murzyńskich.

Nieudane porwanie milionera
Policja schwytaŒa napastników

W piŒniŒ jest caŒe PaŒstwo. W 273 rozrzuconych po kraju placŒwek wre praca. OrganizujŒ się wykłady, pogadanki, kursy. JakŒe to ma znaczenie, nie trzeba chyba mŒwiŒ.

LONDYN. Słynny magnat brytyjskiego przemysłu samochodowego i filantrop lord Nuffield staŒ się uciekŒlŒ nocny ofiarą usiŒwiania porwania go.

Po zamkniŒciu fabryki w Cowley pod Oxfordem, lord Nuffield porwano jeszcze w swym biurze, gdy w pewnej chwili wtargnŒo dwóch osobników, przybyŒlŒych potŒnym samochodem.

EGZEME liszaje, krosty, zmarŒliny, rany, oparzenia, szorstkoŒci, czerwonoŒci, swędzenie skóry, usuwa bezwzglŒdnie dziaŒajŒcy wszechstronnie „krem regeneracyjny” Laboratorium: Magister GRABOWSKI, Warszawa, Aleja 3-go Maja 2, tel. 2-16-72. Tuba zł. 1.50, 3-Œ. ŒadaŒ w skŒadkach aptecznych, perfumeriach. Gdzie nie ma wysylamy po nadesŒaniu zł. 3.00 franco lub za pobraniem zł. 3.50

Chłopiec żywcem spaiony

Straszliwe skutki kampanii wyborczej

BEJRUT. Wczoraj w związku z kampanią wyborczą w San dzaku Aleksandretty doszło do incydentu, który pociągnął za sobą 5 ofiar.

Bandy tureckie zaatakowały miejscowość Arabi Szaraki, położoną na równinie Amouk, zabijając 4 mieszkańców, w tej li-

czbie Szeika Szalana. Napastnicy podpalili następnie dom Szeika, w którym spał jego 6-letni syn. Chłopiec spalił się żywcem.

Władze wydały niezwłocznie zarządzenia w celu schwywania napastników.

Olbrzymi samolot w płomieniach

Zginęło 7 pasażerów i 3 członków załogi

LONDYN. Z Cleveland do noszą, że w stanie Ohio spadł rano olbrzymi samolot pasażerski, który stanął w płomieniach.

Ofiarą katastrofy padło 7 pasażerów i 3 członków załogi.

Wszyscy oni spłonęli.

Wyroki śmierci

za zamachy na króla, członków rodziny królewskiej i przedstawicieli obcych państw

BUKARESZT. W drodze specjalnej ustawy wprowadził rząd rumuński karę śmierci za zamach na osobę króla, członków rodziny królewskiej, naczelników i oficjalnych przedsta-

wicieli obcych państw oraz za wszelkie zamachy polityczne.

Ustawa ta nie działa wstecz i jest wprowadzona przejściowo na okres jednego roku. Wykonanie jej zostało powierzone ministrowi sprawiedliwości.

Bunt jeńców hiszpańskich

400 uciekinierów schwytano

BAJONNA. Według informacji, nadeszłych wczoraj wieczorem nad granicę, 1.500 jeńców zbuntować się miało i uciec z Pampeluny po zawładnięciu bronią. 400 z nich schwytano natychmiast, a 1.100, maszeru-

jących ku granicy francuskiej, otoczyć miały w odległości około 20 km. od Aldudes bataliony z Burguette i Val Carlos.

Władze francuskie wysłały dla patrolowania nad granicę rezerwy gwardii ruchomej.

Delegacja Słowaków w Warszawie

podejmowana przez parlamentarzystów polskich

Delegacja Słowaków, która przybyła do Warszawy, była podejmowana przez parlamentarzystów polskich z wicemarszałkami Sejmu Schaetzlem, Mieszczyńskim oraz wicemarszałkiem Senatu dr. Barańskim na czele.

Delegacja parlamentarzystów słowackich wyjechała do Gdyni celem powitania przybyłych z Ameryki Słowaków, którzy wiozą ze sobą oryginał umowy pittsburskiej.

Umowa ta została zawarta w początkach 1918 roku między przedstawicielami Czechów i Słowaków i ustalała zasady współpracy obu narodów oraz organizację wspólnego państwa.

Umowę tę w imieniu Czechów podpisał pierwszy prezydent Czechosłowacji prof. Masaryk. Przewidywała ona między

innymi pełną autonomię dla Słowaków.

Tekst oryginalny tej umowy ma stanowić obecnie najważniejszy atut w rękach Słowaków, domagających się wykonania złożonych im przyrzeczeń.

Stołeczny komitet powitania Słowaków w Warszawie organizuje w piątek o godz. 11:00 przed południem w ratuszu uroczystość powitania Słowaków przybywających do Polski.

Równocześnie z delegacją Słowaków reprezentujących stronnictwa ks. Hlinki, a więc autonomistów przybyła do Polski delegacja Słowaków, stojących na gruncie dalszej ścisłej współpracy z Czechami.

Delegację tę powitał specjalny wysłannik premiera czechosłowackiego dr. Hodży, który sam jest Słowakiem.

W Gdyni witać będzie przybywających z Ameryki Słowaków poseł Czechosłowacji w Warszawie dr. Slavik, który również jest Słowakiem i należy do tego samego stronnictwa co premier Hodża a więc agrariuszy.

Konferencja premiera Hodży

PRAGA. Premier Hodża odbył wczoraj rozmowy na temat spraw bieżących z posłami Francji i W. Brytanii.

Mistrz murarski przeciw rzeźbiarzowi

Sąd wydał wyrok po dokonaniu ekspertyzy

Znany artysta rzeźbiarz Jan Woydyga, którego dzieła zdobył kilkadziesiąt monumentalnych gmachów stolicy, przeznaczył znaczną część swego majątku na wybudowanie domu dla samotnych starców, rekrutujących się ze sfer inteligencji. P. Woydyga powierzył roboty murarskie mistrzowi murarskiemu Józefowi Kicińskiemu. Cenie tych robót przekraczała sumę 100.000 zł.

Na skutek zaszych nieporozumień między fundatorem, a wykonawcą robót p. Woydyga przerwał budowę, powierzając ją innemu przedsiębiorstwu. P. Kiciński wystąpił do Sądu Okręgowego, żądając zasądzenia tytułem odszkodowania za zerwanie umowy sumy 30.000 zł. Powołany przez sąd biegły wydał opinię, że zysk przedsiębiorcy przy tego rodzaju budowie wynosi 13.000 zł.

Rzecznik pozwanego fundato-

ra adv. Aleksander Dichter, będący również dyplomowanym inżynierem, stał na stanowisku, że gdyby przedsiębiorca wykonywał roboty ściśle podług oferty, to nie osiągnąłby zysku. Do akt sprawy złożone zostały skomplikowane obliczenia.

Sąd Okręgowy dokonał ponownej ekspertyzy i ostatecznie zasądził na rzecz mistrza murarskiego około 3.000 zł., a na rzecz p. Woydygi znaczne koszty procesu.

PRACOWAĆ ZARABIAĆ OSZCZĘDZAĆ!

Oto trzy konieczne warunki spokojnego jutra.

3 miliony obywateli powierza PKO swoje kapitały. Ogólny stan wkładów wynosi 1 miliard i 49 milionów złotych.

Ilość książeczek oszczędnościowych przekracza 3 miliony.

PKO stoi na niewzruszonych zasadach:
PEWNOŚĆ - ZAUFANIE

KAŻDY URZĄD POCZTOWY JEST ZBIORNICĄ PKO

O zniesławienie sędziego

Drugi dzień sensacyjnej rozprawy w Krakowie

Drugi dzień procesu adwokata Hofmoka Ostrowskiego (ojca), oskarżonego przez b. sędziego Wątor o zniesławienie, który budzi olbrzymie zainteresowanie w Krakowie, przyniósł wielką sensację, mianowicie oskarżony postawił wniosek o aresztowanie dr. Wątor i wytoczenie mu dochodzeń a nadużycie władzy.

Rozprawa zaczęła się od przesłuchania adwokata Aschenbrennera, który zeznał, że słyszał o zarzutach stawianych dr. Wątorowi, nie miał na to jednak konkretnych dowodów.

Następnie przewodniczący odczytał list świadka, adv. M. Ettingera, który usprawiedliwił swe nieprzybycie nawałem zajęć zawodowych. Oskarżony wnosi o nieuznanie tego usprawiedli-

wienia, sprowadzenie świadka przymusowo i ukaranie go grzywną. Wniosek swój uzasadnił tym, że gdyby św. Ettinger zajął się przed 6 laty sprawą sędziego Wątor, to adv. Hofmoka Ostrowski nie znalazłby się teraz na ławie oskarżonych.

Po złożeniu wniosku przez adwokata Ostrowskiego zastępca prawny dr. Wątor prosił o dopuszczenie dr. Wątor jako świadka na okoliczność przebiegu śledztwa.

W tym momencie adv. Hofmoka Ostrowski wystąpił z wnioskiem o przekazanie aktów sprawy prokuratorowi, celem wszczęcia dochodzeń i ustalenia czy dr. Wątor dopuścił się przekroczenia władzy przez to, że w roku 1932 otrzymał od towarzysza ubezpieczeń Lloyd za pos-

średnictwem agenta Dutruye 2.500 franków i z wydatkowania tej sumy nie rozliczył się, a nadwyżkę zatrzymał dla siebie. Równocześnie oskarżony zażądał aresztowania dr. Wątor.

Przewodniczący oświadczył, że rozstrzygnąć tę sprawę mogą tylko władze prokuratorskie. Z kolei sąd udał się na naradę, po czym ogłosił decyzję dopuszczenia w charakterze świadków dra Wątor, oraz właściciela domu bankowego Sperlina do stwierdzenia, że w banku tym był zrealizowany czek dla Wątor. Natomiast oddalono wnioski o ponowne zwrócenie się do Ministerstwa Sprawiedliwości o zwolnienie z tajemnicy służbowej Parylewicza i Dlouhyego.

Proces został odroczony od 31 bm.

Zaciekła walka wyborcza w Czechosłowacji przybiera na sile

PRAGA. W związku z wyborami samorządowymi, które odbędą się 29 maja i 12 czerwca na wielkich obszarach, nie bacząc na trudną sytuację między narodową, walka wyborcza między poszczególnymi stronnictwami czeskimi przybiera na si-

le. Ze względu na utrudnienia w akcji wieców i zebrań, polemika przeniosła się niemal w całości na łamy prasy.

Charakterystycznym momentem tej polemiki, używanym przez wszystkie niemal partie,

jest zarzucanie przeciwnikom zaprzędania się interesom zagranicy. Zwłaszcza lewica operuje wobec partii agrarnej zarzutem kapitulacji przed Niemcami.

Prasa partii agrarnej, dążącej — jak wiadomo — od dawna do kompromisu z ruchem sudecko-niemieckim, odpowiada stronnictwom lewicy zarzutem uzależnienia od Moskwy.

Dzienniki tego stronnictwa postawiły ostatnio zarzut w stosunku do czynników wojskowych, iż szerzą fałszywe przekonanie o wszechmocy armii sowieckiej i w ten sposób pogłębiają chaos w reakcjach opinii publicznej na wypadki zagraniczne.

**KUPON NA
BEZPŁATNA
PORADĘ PRAWNĄ**

Dla uzyskania porady należy przedstawić dwa kupony.

RADIO

WARSZAWA I. (Raszyn)

CZWARTEK, DN. 26 MAJA
8.00 Sygnał czasu. 8.05 Dziennik poranny. 8.15 Koncert. 9.00 Transmisja nabożeństwa z Kościoła św. Krzyża w Warszawie. 11.30 „Radiofonizujemy województwo warszawskie”. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Poranek symfoniczny. 13.00 „Maskaradowa historia”. 13.20 Muzyka obiadowa (z Wilna). 14.45 Audycja dla wsi. 15.45 Polska Kapela Ludowa. 16.25 Dzieci dzieciom — pieśni i piosenki. 16.45 Opieka nad szkołą ludową — od zyt. 17.00 Koncert muzyki operowej. 17.55 Przemówienie Pana Ministra Sprawiedliwości Witolda Gracjowskiego. 18.25 — 18.30 Przerwa. 18.30 Koncert rozrywkowy. 19.00 Kłasyfikacyjny Teatr Wyobraźni: „Burza”. 19.50 Program na jutro. 19.55 — 20.00 Przerwa. 20.00 — 21.00 Transmisja z uroczystości Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego w Budapeszcie. 21.00 Dziennik wieczorny. 21.10 Zbiorowe wiadomości sportowe. 21.25 Recital śpiewaczy. 21.55 „W maju” — koncert rozrywkowy. 22.40 Transmisja fragmentu meczu międzynarodowego meczu lekkoatletycznego pomiędzy akademikami Polski i Niemiec. 22.55 Ostatnie wiadomości. 23.00 — 23.15 „Polskie tereny łowieckie” — odczyt w języku niemieckim.

WARSZAWA II. (Mokotów)

14.45 Muzyka salonowa. 15.45 Felieton aktualny. 15.55 Pieśni. 16.20 Muzyka lekka (płyty). 16.50 Program na jutro. 17.00 — 22.00 Przerwa. 22.00 „Michał Anioł” — gawęda o sztuce. 22.15 Orkiestra. 23.00 Muzyka taneczna z dancingu „Cafe-Club”. 24.00 — 1.00 Muzyka lekkoatletyczna (płyty).

Z. KAMIŃSKA

Dziewczyzna do wszystkich kłopotów

niezwykle dzieje pięknej dziewczyny na wielkomięjskim bruku

Następnym razem rwał się już do mnie na ręce. Wyrósł, wyładniał bardzo. Takie duże chłopaczysko wyrósł z tego maleństwa! Ciągłe mi się zdawało, że jest jakby trochę podobny do swego ojca. Też taki puciołowaty, ale miał ładną buzię, nie jak to chłopisko, które mi krzywdę zrobiło!

Kiedy wychodziłam od niego, nieraz ciężko sobie westchnęłam: inne kobiety mają dom, mają męża, dzieci przy sobie, a ja tak się muszę poniewierać i ukrywać, że mam takiego ładnego synka!

Właścicielka pokojów, gdzie mieszkalam, też mi raiła rozmaite miejsca, ale wszystkie nie dla mnie. Odrzucałam od razu i mówiłam, że szukam miejsca w dużym domu. Dla niej duży dom, to były już trzy pokoje z kuchnią.

— To jest bogate państwo! — namawiała mnie. — On jest urzędnikiem na kolei. Mają trzy pokoje, kuchnię, przedpokój, nawet z łazienką!

Nie chciałam z początku gadać, ale potem zaczęłam się zastanawiać, czy wolno mi tak przebierać. Mogę się przecież w końcu znaleźć bez grosza przy duszy i bez dachu nad głową.

Zapytałam jej się o to miejsce, czy jeszcze jest. — Kto by chciał tyle czasu czekać? Już sobie wzięli dziewczynę.

Minął jeszcze tydzień i widziałam, że jest ze mną źle. Miałam na życie i na mieszkani wszystkiego na kilka dni. A po tym co?

Strach mnie przejmował na myśl, że bym nie miała czasem z biedy i z głodu pójść za radą Zośki i zgodzić się na jakies podejrane pośrednictwo jej pana Antosia. Czułam, że przez takiego to można trafić nawet do handlarzy żywym towarem, a już nie mało naczytałam się, co się dzieje z tymi kobietami, które ci łajdacy wywożą do Ameryki!

— Za nic nie zgodziłabym się na taką poniewierkę — myślałam sobie, — ale co będzie, jak nie będę miała co do ust włożyć?

Dreszcz mnie przejmował, gorączkowo wypytywałam się dalej o robotę. Już godziłam się na byle jaką, ale i o byle jaką też nie było łatwo.

To też czułam się, jakby mnie kto na sto koni wsadził, kiedy nareszcie w biurze znów dali mi adres.

Powiedziałam sobie, że choćby były najcięższe warunki, to przystanę, byle nareszcie się zaczepić i nie żyć tak z dnia na dzień i oczekiwać nieszczęścia.

Zgodziłam się. Za kiepską pensję do domu, gdzie były cztery pokoje do sprzątnia, dwóch sublokatorów do obsłużenia, nie licząc państwa, matki z trzema synami, podrastającymi już chłopaczyskami.

Było mi strasznie ciężko. Wstawałam o piątej

rano, a o dwunastej albo i później kładłam się spać. Chodziłam przez cały dzień jak błędna. Zwijalam się jak tylko mogłam, a przecież nie sposób było ze wszystkim nadążyć. Rano śniadanie od siódmej do dziesiątej. Najpierw szli chłopcy do szkoły, najstarszy był już w ósmej klasie, po tym jeden sublokator szedł do biura, o dziewiątej drugi. Pani wstawiała koło dziesiątej. W tym samym czasie trzeba było zrobić zakupy na obiad, posprzątać mieszkanie, nastawić obiad i posprzątać pokój pani.

Ledwie się zdążyło z tym, to już chłopaki wracali na obiad. Obiad znów na raty. Dwóch przychodziło wcześniej, trzeci później. Dwum młodszym trzeba było zaraz dać obiad, bo byli głodni, a pani jadła ze starszym później. Jeden sublokator stołował się u nas, a więc jadał obiad o czwartej. Trzeba było trzymać ogień na kuchni, grzać, albo smażyć na świeżo. Mogłam się wziąć do zmywania na dobre koło piątej, bo przecież nie obyło się bez tego, że bym nie musiała gdzie latać. A to przynieść papierosów, a to butelkę piwa, a to pani znów czegoś potrzebuje!

— Skocz-no, Franiu, po zeszyt dla dziecka! A to po stalówkę, a to po to, a to po tamto!

Dziecko mogłoby sobie samo przynieść, ale nic nie mówiłam, tylko „skakałam”.

Nóg i rąk nie czułam, a tu już podwieczorek, a po tym kolacja. I ciągle zmywanie!

Z początku myślałam, że chyba nie wytrzymam, tylko upadnę na twarz. Zaciskałam zęby i harowałam i harowałam, byle się utrzymać. I to jeszcze na mnie pani urągała, że nie mogę nadążyć! Gdyby tak sama spróbowała tej pracy! Ale sama nawet palcem niczego nie tknęła. Ledwie zjadła śniadanie, jeśli nie szła na spacer, rozwalala się na kanapie i czytała książkę. Nic ją właściwie nie obchodziło, chyba tylko to, czy aby gdzie kurzu nie ma, bo „szkodzi dzieciom na płuca”. Smarowała paluchem we wszystkich kątach i zaraz wymyślała, jeśli się gdzie trochę kurzu znalazło.

Przebieg od **BOLU GŁOWY**
DLA DOROSŁYCH ZE ZN. FABR.
KOWALSKINA
stosuje się również
PRZY PRZEZIĘBIENIU, GRYPIE i KATARZE

Obiecywałam sobie, że będę się przewidywała o inną robotę, a tę traktowałam tylko jako zaczepienie się chwilowe, żeby nie być bez grosza i bez dachu nad głową, ale czy miałam czas gdzieś wybiec? Tyle co w sklepach, gdzie porobiłam trochę znajomości ze sklepikarkami, bo z nimi najłatwiej i najprędzej się człowiek może czego dowiedzieć. Dopóki jednak człowieka nie poznają, to i one nieskoro do pośrednictwa.

Jedna powiedziała mi po prostu:

— Panienska tu niedawno, co ja mogę powiedzieć o paniencie?

Miała rację!

Więc zapracowywałam się i w dzień powszedni i w niedzielę bez przerwy. Nawet do kościoła nie było kiedy iść. A kiedy raz poszłam i nie było mnie w domu godzinę, to miałam takie piekło od pani, że trudno opisać!

Dopiero po trzech tygodniach upomniałam się o wychodnie. Chciałam koniecznie tego wychodniego, żeby poszukać pana Ignacego. Czułam, że przecież muszę go nareszcie spotkać i porozmawiać z nim. Układałam sobie przemówienie do niego w tym sensie, że nic właściwie od niego nie chcę, że Pan Bóg i tak skarże go za moją krzywdę, ale niech nie krzywdzi niewinnego dziecka, któremu bądą dokuczali w życiu za to, że będzie miał w papierach „syn niesłubny”.

Obiecałam sobie, że zagrozę mu nawet sądem i Zośkę wezmę do sądu pod przysięgę, że to on winien.

Pani krzywiła się, że chcę wyjść, bo ona też miała zamiar iść do kina, a ja zepsułam jej plany. Uparłam się, grzecznie, ale stanowczo powiedziałam, że od początku służby nie miałam wychodniego, więc muszę nareszcie trochę odpocząć.

Kazała mi wrócić na ósmą, żeby ona mogła jeszcze iść zabawić się.

Ubrałam się porządnie, aż moja pani oczy wytrzeszczyła.

— Z Frani wielka elegantka! — powiedziała.

Może jej się to nie podobało? Ale nie miałam czasu z nią się przegadywać, tylko pobiegłam na miasto.

Poszłam na Jasną na plac, gdzie zawsze stało sporo samochodów. Zaglądałam w twarz każdemu szoferowi. Szczerzyli do mnie zęby, zaczepiali mnie, mrugali na mnie. Myśleli, że może chcę zawrzeć jakąś znajomość!

Nie widziałam nigdzie tego przekłętogo pana Ignasia!

Po godzinie wróciłam znów. Wreszcie zdobyłam się na odwagę. Na końcu stał przy swoim samochodzie jeden starszy mężczyzna, wyglądający poszcziwie.

— Spytam się go — myślę sobie. — Co złego się może stać?

Podeszłam do niego. Skoczył do drzwi, myślał, że będzie miał pasażerkę.

— Nie — powiedziałam. — Nigdzie nie jadę. Chciałam się tylko spytać, czy nie zna pan takiego szoferka, który ma swój własny samochód. Na imię mu Ignacy.

(Dalszy ciąg jutro).

LECH MUSZYŃSKI

COPYRIGHT BY BULL

DEMON TORU

PAMIĘTNIK KONIA WYŚCIGOWEGO

Demon, koń wyścigowy o doskonałym pochodzeniu był początkowo własnością Jadwigi Sommerfield. Wygrał on swój pierwszy wyścig w dużym stylu, wobec trudności finansowych właścicielki — został sprzedany dwóm gangsterom wyścigowym. Demon staje się narzędziem w ręku kombinatorów, którzy ciemniąc o początkowo, a potem chcą przeprowadzić wielkie uderzenie totalizatorowe. Kombinacja się nie udala, gdyż Demon posłany został na start z gorącą szką.

Po sprzeczce między obu współwłaścicielami konia i strzelaninie — Demon zostaje sprzedany staremu „emerytowanemu” już dzokejowi Timowi O’Hearn. Specjalnym samochodem transportuje go nowy właściciel do Louisville.

19.

Było już ciemno, gdy przybyliśmy do Louisville. Zapach toru czuje się już w odległości kilku mil. Zaden inny zapach nie jest do tego podobny. Charakterystyczna woń koni, nawozu, benzyny i ludzi. Z początku zapach ten wydaje się wręcz nieprzyjemny, z czasem jednak tęskni się po prostu za nim.

Mój nowy właściciel czekał już na mnie, gdy wyprowadzono nas z wozu. Wraz z nim był jakiś młody mężczyzna o sympatycznej, chłopięcej niemal sylwetce

— Oto on, mój chłopcze — powiedział do młodzieńca Tim. To jest właśnie nasz Demon, koń, który przyniesie nam wkrótce rozgłos i pieniądze.

Wziął mnie za uzdę i przesunął ręką po moim karku.

— Suchy, jak tor w czasie upałów. Czy to nie wspaniały koń? Nawet nie jest spocony po podróży, w tym dusznym wozie. A ma dopiero dwa lata. Można by pomyśleć, że przez całe życie nie robił nic innego, jak tylko podróżował samochodem!

Gdy zaprowadzono mnie do stajni, w żłobie znalazłem już przygotowany owies, a na podłodze leżała świeża, pachnąca sioma. Chłopiec zdjął mi wędzidł, zarzucił je na barierę, a ja tymczasem zajadałem, aż mi się uszy trzęsły; potem położyłem się na słomie.

Tim O’Hearn przyglądał mi się przez cały czas. Stał na progu ze swoim synem. W świetle lampki widziałem teraz, że to właściwie nie był chłopiec, lecz dorosły mężczyzna. Miał włosy tego samego koloru, co moja sierść. Były one może bardziej rude.

— To najlepszy i najporząd-

niejszy koń, jakiego w tym roku widziałem — powiedział po chwili Tim. — Popatrz uważnie na Demona. Każdy inny dwuletek kręciłby się i wjercił po takiej podróży, a on zjadł spokojnie i położył się. Gdy koń wyścigowy je, jak się należy, możesz już o niego być spokojny. Pamiętajsz Balthazara II? Po południu mało sobie nóg nie połamal w pięciokilometrowym steepju, a wieczorem zajadał, aż przyjemnie było na niego patrzeć!

Chłopiec wyszczerzył zęby w uśmiechu. — Chyba nie masz nadziei papo, że Demon stanie się drugim Balthazarem?

— Nic nie wiadomo, mój Larry — odpowiedział poważnie Tim O’Hearn. — Trudno jest teraz przewidywać. Ale jedno ci mówię — to nie jest przeciętny koń. Gdy pierwszy raz zobaczyłem go na torze — wtedy, podczas tego straszego błota w Fairlown, kiedy ty leżałeś w szpitalu, powiedziałem sobie od razu: oto koń, który dopomoże mi zdobyć pieniądze na doktorów i na dalszą naukę Larry’ego.

Drzemałem już prawie, gdy przez sen usłyszałem po raz drugi o wielkiej tajemnicy O’Hearna, której nie wyjawiał ani Jackowi ani Simsy’emu.

— Przysięknij mi, że nie powtórzysz nikomu, to opowiem ci coś ciekawego o Demonie — powiedział Tim do swego syna. Tego nie dowiesz się z żadnych książek i nikomu to nawet do

głowy nie strzeli. Chodzi tu o Bend’ Ora...

Na dźwięk tego imienia drgnąłem. Bend’ Or był przecież moim dziadkiem ze strony matki!

— Gdy byłem, mniej więcej w twoim wieku, — rozpoczął Tim O’Hearn — na ustach całej Irlandii, był tylko jeden wspaniały ogier Bend’ Or, którego nazwano później Ormondem. Ach, mój chłopcze, co to był za koń!... Nie twierdze, że był on tej samej wartości, co nasz irlandzki Barcaldine, ale jeśli istniał ktoś, kto mógł pobić Barcaldina, to tylko Bend’ Or. Koń ten będąc jeszcze dwuletkiem bil wszystkie starsze konie na dowolnych dystansach. I pozostał niezwyoczony do końca swej kariery. Rozumiesz? Nigdy nikt go nie pobił, choć startował na wszystkich większych torach świata przeciwko najlepszym ówczesnym koniom. Walczył i z Barcaldinem, ale niestety biedak był już wtedy stary, więc też sukces Bend’ Ora był wtedy b. łatwy. Jeśli mi nie wierzysz, spytaj się pierwszego lepszego dzokeja w moim wieku o Ormonda, a powie ci to samo co ja.

Pewnie zapytasz się także, co to ma wspólnego z naszym Demonem... Uważaj więc dobrze. Otóż przede wszystkim, gdy zobaczyłem Demona po raz pierwszy, zwróciłem uwagę na jego kolana. Tobie się one z pewnością nie podobają, wielu

innym również, ale to tylko dla tego, że mało kto zna naprawdę rodowód i historię nawet swoich własnych koni. Gdybyś wiedział wszystko, co powinienś wiedzieć o Demonie, przypominałbyś sobie z pewnością, że Ormonde miał identycznie „wypartę” kolana, zupełnie jak stara dorożkarska szkap. Książę Westminster, gdy go w swoim czasie zobaczył, po raz pierwszy powiedział głośno: „Zabierzcie czymprędzej tego konia, aż przykro jest na niego patrzeć”.

I tak było dopóki Ormonde nie podrośł. Jako trzyletek miał najpiękniejsze i najprostsze nogi, jakie można sobie tylko wymarzyć, i był najlepszym koniem świata. Nie znaczy to, że Demon stanie się drugim Ormondem. To nawet niemożliwe, bo takiego drugiego „cracka” nie prędko będziemy mieli wśród koni pełnej krwi. Nie martwią mnie jednak zupełnie krzywe kolana Demona i jego wygląd. Widziałem, jak wygrywał po błocie i na suchym torze, widziałem jak z gąbką w nosie dawał z siebie więcej, niż mógł; i dlatego od razu powiedziałem sobie. — „To jest koń, jakiego od dawna szukał Tim O’Hearn”.

Tej nocy nie zapomnę nigdy. Czy Tim miał słuszną rację. — Nie wiedziałem! Ale postanowiłem nie zawieść jego zaufania i stać się naprawdę godnym swego wielkiego pradziadka.

(Dalszy ciąg jutro)

Kalendarz dnia

26 MAJA

CZWARTEK
 Wniebowstąpienie Pańskie. Filipa i Zachariasza.
 Słowiański: Wigcemila.
 Słońca wsch. 3.27, zach. 19.39.
 Księżycy wsch. 1.29, zach. 15.52.

KRONIKA HISTORYCZNA:
 1496 Jan Albrecht rozszerza przywileje szlachty.
 1584 Ścięcie Samuela Zborowskiego.
 1648 Kozacy zwyciężają pod Korsuniem.
 1831 Pamiętna bitwa pod Ostrołęką
 1863 Murawiew „Wieszatel” obejmuje zarząd Litwy i tłumi bezwzgl. powstanie.
 1918 Ostatnia większa ofensywa Niemiec.
PRZYSŁOWIA LUDOWE:
 W Wniebowstąpienie deszcz mały, mało parzy przez rok cały.
RADY PRAKTYCZNE:
 Waseliny borowej używamy do smarowania ran, po poprzednim zamocowaniu i zdezynfekowaniu krwi.

Kogutek
 ZASTOSOWANIE
GRYPA, PRZEZIEBIENIE BOLE GŁOWY, ZĘBÓW I T.
 Zastosowanie wyjątkowo skuteczne w m. in. KOGUTEK w aptekach higienicznych w TOREBKACH

Tłumaczenie snów

17. Sztubaczka z Woli. Smutna sroga czeka Panią. Rozmowa z bliskim mężczyzną. Kłopot pieniężny. Spotkanie się z koleżanką.
 P. Ola Kasztelanka. Rywalka na pewno nie zwycięży Pani. Radość czeka Panią. Wujcio interesuje się wyłączenie Panią. Szczęśliwa liczba: 45.
 Smutne oczy. Będzie rozmowa z cudzoziemcem. Ujrzy Pani osobę na wysokim stanowisku. Mężczyzna w mundurze myśli o Pani. Szczęśliwy dzień: poniedziałek.
 Storczyk — Maryla. Brunet myśli o Pani. Będzie radość w rodzinie. Zajście z policją lub sprawa sądowa.

Wszystko tylko
POLONIA

Z wędrówek po Warszawie

Gigantyczna Świątynia Opatrzności

Ślubowanie Sejmu 4-letniego będzie wypełnione

Wiekowa niewola Narodu Polskiego i pierwszy okres po odzyskaniu niepodległości nie pozwoliły aż dotychczas wypełnić złożonego na Sejmie Czteroletnim przyrzeczenia: wystawienia na terenie stolicy wielkiej świątyni Opatrzności.
 W chwili obecnej sprawa ta wkroczyła wreszcie w stadium realizacji.

GDZIE STANIE ŚWIĄTYNIA?
 Olbrzymi ten gmach stanie przy Alei Marszałka Piłsudskiego tuż za autostradą Zwirki i Wigury w pobliżu Instytutu Radowego im. Marii Skłodowskiej-Curie.

Przy braniu pod uwagę tego terenu pomyślano również i o tym, aby przed mającą powstać świątynią założyć wielki plac. Będą się więc na nim odbywały zebrania narodowe. Forum to pomieścić będzie w stanie imponująca liczba przeszło 150 tysięcy osób.

WYGLĄD ŚWIĄTYNI.
 Projekt świątyni wykonany i opracowany został przez znanego architekta Bohdana Pniewskiego. Jak się dowiadujemy, świątynia będzie miała zasadniczo układ bryłowy, zwięzający się stopniowo ku górze. Szkielet i wszystkie szczegóły konstrukcyjne tego gigantu wykonane zostaną ze stali i betonu, strona zewnętrzna zaś obłożona granitem, piaskowcem i bazalitem.

Wnętrze świątyni odpowiadać będzie w zupełności imponującemu wyglądowi całości. Wszystkie ściany pokryte zostaną mozaiką, okna otrzymają cudowne witraże, ogólne zaś wykończenie w marmurze i drzewie (t. zw. boazerie).

Rozkład świątyni przedstawiać się będzie następująco: na wa główna, dwa prezbiteria, dwie zakrystie, chór oraz porcze kalnie. W jednej z nich przeznaczony dla Prezydenta R. P. zainstalowane zostaną specjal-

ne pomieszczenia dla warty honorowej, druga służyć będzie korpusowi dyplomatycznemu.

W nawie głównej, nawprost ołtarza ustawione będą dwa, wykonane z karraryjskiego marmuru trony dla Prezydenta i Kardynała.

Wylczenie to nie jest jednak zupełne. Pod nawą, w podziemiach świątyni składane będą w specjalnych grobowcach ciała najwyższych dostojników oraz zasłużonych dla kraju obywateli.

PIĘĆ LAT PRACY.
 Budowa świątyni Opatrzności ci ciągnąć się będzie na przestrzeni 5 lat. Po dźwignięciu szkieletu i wykończeniu części zewnętrznej długo jeszcze trwać będzie wykańczanie wnętrza.
 Tak, jak gigantycznym jest projekt świątyni — tak samo gigantyczna i mozolna będzie praca setek ludzi nad ostatecznym upiękśnieniem świątyni.

Nad całością prac czuwać powinna specjalna Komisja z dziekanem Fajęckim i szambelanem papieskim Franciszkiem Karpińskim na czele.

Liczne zgłoszenia obywateli świadczą wymownie o tym już teraz, iż datki i ofiary na budowę świątyni popłyną obficie. Prócz groszowych darów ludzi ubogich nie zbraknie również i sum wielkich, ofiarowanych przez obywateli bogatych, którzy na wzniosły ten cel z pew-

nością nie poskąpią grosza.

Miejsce dla świątyni, jak już mówiliśmy, zostało już ostatecznie ustalone. Po zbadaniu podłoża i ogrodzeniu placu nastąpi uroczyste poświęcenie kamienia węgielnego, po czym przystąpi się do zakładania olbrzymich fundamentów.

Akt rozpoczęcia prac nad budową świątyni odbędzie się prawdopodobnie jednak dopiero w przyszłym roku. (rozw.).

Persil
 pierze wszystko!
 Wyrob Zakładów Polskiej Sp. Akcyjnej „Persil” w Bydgoszczy
 Do moczenia bielizny „Henkel”

Zdjęcie przedstawia parlamentarzyistów słowackich, po uroczystym powitaniu ich na dworcu kolejowym w Warszawie. Obok ks. kanonika Budaya (na prawo) stoi prezes Towarzystwa Przyjaciół Słowaków w Polsce sen. Gwiżdż.

Na małej wokandzie...

Szczęście w nieszczęściu czyli: „O wierności małżeńskiej”

(A. E.) Pasażerowie tłoczyli się w tramwaju, jak śledzie w beczce.
 Na jednej z ławek siedział pan Hieronim Chromołowski, weselo rozmawiając z małżonką. Naraz tramwaj zatrzymał się tak gwałtownie, że pan Hieronim uderzył głową w brzuch stojącego obok pana Kleofasa Brodawkę.
 — O, psia wątróbka! — zaklął uderzony. — Takeś mie pan sztukał, że aż mi cały ochłaj w żywocie zatańcował.
 Byłbym pana przywiłanił za te niuwagę, ale w pestkę jestem zalany, znakiem czego wołę się nie narywać. I tyle tylko panu powiem, że cnotliwe małżonkę pan posiadasz.
 — Faktycznie? — zdziwił się pan Hieronim. — A skąd pan masz te przekonanie?
 — Ja probant jestem na takie interesy. Jak panu mówię, to możesz mnie pan wierzyć. Czy sta z niej kobieta, jak lelija, nie żaden wyciruch, ani insza letko prowadzaca się angrena.
 Pan Hieronim aż usta otworzył ze zdumienia.
 — Może pan szanowny wrócić z ręki się zdruciesz?

— Nie, panie. Ani z ręki, ani z nogi. Tylko orientacje swoje posiadam i dlatego od razu wyniuchałem, że z wierną żoną mam okoliczność. Pierwszy raz mnie się takie kobietę spotkać trafiła i faktycznie wdzięczny jestem jej za to.
 — Pan jesteś wdzięczny? Przecie to nie pańska żona?
 — To co, że nie moja? Ale o wiele by ona nie była porządna, to by panu szanownemu rogi przyprawiła. A żebyś pan był rogaczem, to byś mnie pan temy rogamy dziurę w brzuchu wywiercił, głową mie uderzywszy.
 Tem sposobem, szanowna nie wiasto, życie ci swoje zawdzięczam. Znakiem czego podziękowanie ci złożyć, także samo uscisnąć cię po bratersku potrzebuje.
 — Zamiar swój pan Brodawka natychmiast wprowadził w czyn, co spowodowało ostrą reakcję ze strony obojga małżonków i sprawę w sądzie starościńskim.
 Z uwagi na to, że pan Brodawka działał w stanie nietrzeźwym, sąd skazał go tylko na 5 zł. grzywny.

PRZY CIERPIENIACH watroby, żołądka, kiszki, nerek lub pęcherza stosuje się **SOK ŚWIĘTOJANSKIEGO ZIELA** magistra EDWARDA GOBIECA
 Sprzedaż apteki i drogerie. Skład główny, Warszawa, Miodowa 14.

Tancerka morderczynią

Za 500 dolarów zabiła kupca

Policja chicagowska znalazła w pobliżu miasta w bagnie tułów człowieka, a w odległości kilku kilometrów od bagna kufer z nogami ludzkiemi. W toku dochodzeń ustalono, że zabitym był 25-letni kupiec, Erwin Lang. Ponadto ustalono, że Lang niedawno rozszedł się z żoną i wkrótce zamierzał po raz drugi wstąpić w związku małżeńskie. Jego była teściowa, pani Dunkel, zapalała do niego nienawiścią za to, że unieszczęśliwił jej córkę i przy świadkach przysięgła mu zemstę.
 Była teściowa Langa została zatrzymana i po 6-godzinny przesłuchaniu zeznała, że wynajęła pewną tancerkę nowojor-

ską, która za 500 dolarów zabiła Langa.

Dalsze dochodzenia prowadzone w Nowym Jorku doprowadziły do aresztowania i uwięzienia tancerki Eweliny Langa. — Tancerka początkowo wypierała się winy, ale po użyciu metody „trzeciego stopnia” przyznała się do dokonania zbrodni i dokładnie opisała jej przebieg. Zwabiła Langa do siebie i upiła go. Gdy nieprzytomny zwał się na jej łóżko i zasnął, zadusiła go za pomocą sznura. Następnie zabójczyni zaczęła ciąć zwłoki zamordowanego na kawałki. Chcąc szybciej skończyć z tym, wezwała do pomocy męża. Chińczyka. Ale jak Chin-

czyk ujrzał krew ludzką tryskającą strumieniem, stracił przytomność. Zakrawionym rękoma zabójczyni natarła mu skronie nożem i zaprowadziła go do auta, aby odjechał, ona zaś sama dokończyła swego ohydnego dzieła.

Tułów Langa zapakowano w koc, a nogi w kufer. Nocą udano się autem nad brzeg bagna i wrzuciła tam tułów, kufer z nogami porzuciła zaś w odległości kilku kilometrów od bagna.

Crystość i świeżość
 ciała zapewni Ci
PUDER OD POTU SUDORIN
 (AP. KOWALSKI)

nowietrae
 słońce
 woda
TREM
 CODZIENNY
CHERYS

Major Makowski w Buenos-Aires

Następny etap stanowi Santiago de Chile

Polskie Linie Lotnicze „Lot” otrzymały od mjr. Makowskiego depeszę z dn. 23 b. m., w której zawiadamia o lądowaniu w Buenos Aires tegoż dnia o godz. 14:ej.

Następne odcinki lotu transatlantyckiego Ameryka Południowa — Warszawa przedstawić się będą następująco, o ile oczywiście mjr. Makowski z u-

wagi na warunki atmosferyczne nie zmieni trasy lotu:

Najbliższe miejsce lądowania po wystartowaniu z Buenos Aires przewidziane jest w Santiago de Chile (odl. 1.250 km.), następny odcinek do Rio de Janeiro wynosi 2.300 km., z Rio de Janeiro do Natalu (2.345 km.).

W Natalu mjr. Makowski zamierza zatrzymać się 1 dzień dla

obejrzenia maszyny, po czym nastąpi najdłuższy jednorazowy przelot przez ocean z Natalu do Dakaru (odległość 3.270 km.).

Z Dakaru mjr. Makowski poleci wprost do Casablanki (2.385 km.), z Casablanki do Paryża (2.300 km.), wreszcie z Paryża do Warszawy (1.470 km.).

Strajk robotników sowieckich

Na znak protestu włóknarze porzucili pracę

MOSKWA. W przemyśle włókienniczym obwodu moskiewskiego i leningradzkiego wybuchł niespodziewanie strajk robotników na tle zarządzonej przez komisarza lekkiego przemysłu Szeszakowa podwyżki o 200 procent.

Postawa robotników oburzonych tym zarządzeniem była

tak groźna, że rząd sowiecki ustąpił i unieważnił zarządzenie komisarza lekkiego przemysłu.

Robotnicy okupowali już fabryki i grozili zniszczeniem maszyn i wszystkich urządzeń fabrycznych. Jednocześnie związki zawodowe otrzymały rozkaz natychmiastowego opanowania sytuacji.

Na zwołanym z tej okazji plenum związków zawodowych, — prezesa związku robotników włókienniczych „stara bolszewiczka” Artiuchina przyciśnięta do muru ostrym atakiem robotników, oświadczyła się przeciwko istniejącemu systemowi płac robotniczych w przemyśle włókienniczym. To oświadczenie zdaje się przesądziło o losie Artiuchinej.

Teść zastrzelił swego zięcia

który okazał się notorycznym złodziejem

W Usarzewie pod Poznaniem rozegrała się onegdaj krwawa tragedia, mianowicie: kolejarz Krotowski zastrzelił swego zięcia Szymańskiego.

Szymański w lutym ub. roku poznał córkę Krotowskiego i

nawiązał z nią romans, przedstawiając się jako urzędnik państwowy. Rodzice niechętnie, ale zgodzili się ostatecznie na małżeństwo.

W 3 miesiące po ślubie Szymański został uwięziony za kra-

dziej i wówczas okazało się, że jest to wielokrotnie już karany przestępca. Wobec tego młoda Szymańska przeniosła się do rodziców, a z mężem zerwała wszelkie stosunki.

Po opuszczeniu więzienia przed kilku dniami udał się Szymański do Usarzewa i domagał się od żony i teściów wydania rozmaitych rzeczy.

Na tym tle przyszło od sprzeczki, a następnie do bójki, w czasie której Szymański rzucił się na teścia z łopatą, wówczas Krotowski porwał rewolwer i zastrzelił Szymańskiego.

Wytrychy ich zdradziły

Znany złodziej wpadł z kompanem w ręce policji

Znany złodziej mieszkający w Warszawie przy ul. Grochowska 192 ma szczególne pecha, — ilekroć wybiera się na wyprawę złodziejską, tylekroć wpada w ręce policji. Złodziej, o którym już niejednokrotnie pisaliśmy, wybrał się w dniu wczorajszym na nową wyprawę i tym razem dobrał sobie do pomocy Stanisława Forysia, rutynowanego zło-

dzieja, zamieszkałego na ulicy Staszycy 8.

Fatum i tym razem nie opuściło złodzieja. Gdy przechodził ul. Chmielną, w towarzystwie współnika, wypadł mu z kieszeni pęk wytrychów. Akurat w pobliżu przechodzili wywiadowcy policji, którzy niefortunnych złodzieiów aresztowali.

Pobito kierownika ośrodka

awanturnicze małżeństwo

Do VII Ośrodka Zdrowia przy ul. Grochowskiej 36 w Warszawie przybyli małżonkowie Antoni i Jadwiga Rytlowie. Niezadowoleni z sumy przyznanej im zasiłku, małżonkowie rzucili się na kierownika Ośrod-

ka, Władysława Kortera i pobili go.

Wezwana policja aresztowała awanturników. Jak się okazało, Rytel siedział 2 lata w więzieniu pod zarzutem zamordowania swego szwagra i ukrywał się przed wojskiem. Znany on jest z nalógowego pijaństwa i awanturniczego życia.

CZYTAJCIE
„ŻYCIE KOBIECE”

Zamordował swą kochankę

romantyczny restaurator spod Przemysła

Przed sądem przemyskim stanął restaurator z Dobromila, Józef Wójcik oskarżony o zabójstwo swej przyjaciółki, Bronisławy Altschueler.

Józef Wójcik poznał przed 20 laty żonę przemysłowca boryslawskiego, Bronisławę Altschuelerową, która zakochała się w nim, porzuciła dla niego męża i zamieszkała z kochankiem. Mieli się pobrać ale do tego nie doszło, mimo to pow szechnie sądzono, że są legalnym małżeństwem.

W roku 1937 zgłosiła się do służby u Wójcików piękna dziewczyna, Antonina Kos. Wpadła ona w oko Wójcikowi i nawiązał on z nią bliższą znajomość. Gdy Wójcikowa poślubiła się w tym, oddaliła służącą. Wójcik żądał kategorycznie

przyjęcia służącej z powrotem, a gdy Wójcikowa nie chciała się na to zgodzić, groził, że zastrzeli ją i siebie.

Wreszcie 25 października Altschuelerowa oświadczyła Wójcikowi po dłuższej sprzeczce, że odchodzi i zgadza się na to, aby zamieszkała z Kosówną. Potwierdziła to nawet na kartce. Uczyniła to na żądanie Wójcika, który chciał przy pomocy tej kartki przekonać Kosównę, że nic jej nie grozi w razie powrotu do niego. Po otrzymaniu tej kartki Kosówna wróciła do Wójcika, ale szybko zorientowała się w sytuacji i ponownie odeszła.

Mimo to następnego wieczora Kosówna przybyła pod dom Wójcików i spotkała się z kochankiem. Altschuelerowa do-

wiedziawszy się o tym, wyjęła rewolwer z nożnej szafki i udała się na poszukiwanie zdradzieckiej pary, chcąc oboje zastrzelić. Nie znalazła ich jednak, a syn zabrał jej rewolwer.

Następnego dnia Altschuelerowa chciała udać się do rodziców służącej, aby poskarżyć się na swój los. Przeszkodził jej jednak w tym Wójcik. Znowu doszło do awantury. W pewnej chwili Wójcik dobył pistoletu i padł strzał. Altschuelerowa trafiona w głowę, padła na ziemię bez życia. Zabójca uciekł z domu i po kilku dniach sam się zgłosił na policję. Nie przyznał się jednak do winy, twierdził bowiem, że strzał padł przypadkowo podczas szamotanicy.

Miny w kanale La Manche

zaniezione z wybrzeży hiszpańskich

LONDYN. W kołach angielskich towarzystw żeglugi panuje wielkie zaniepokojenie z powodu doniesień, że na kanale La Manche znajduje się 7 pływających min. Miny te miały być zaniezione z wybrzeży hiszpańskich przez Zatokę Biskajską.

Przed paru dniami w pobliżu miejscowości Pentlepoint u wybrzeży hrabstwa Cornwall zauważono minę pływającą w odległości około 30 mil od brzegu.

Wysłano natychmiast kontrtorpedowce „Broke” celem wyłowienia min.

Dywizje chińskie cofają się

aby uniknąć okrażenia

SZANGHAJ. Wojska chińskie pobite pod Suczau przez Japonczyków, usiłują uniknąć okrażenia i cofają się w kierunku Jungczeng i Mengczeng.

Trzy dywizje chińskie cofają się w popłochu w kierunku wschodnim i znajdują się pod Junho i Paitsi; grozi im całkowite rozbicie.

Oddziały japońskie rozbiły pod Kiakow w odległości 32 km. na północ od Suhsien w południowej części strefy kolejowej Tientsin — Pukan silny oddział nieprzyjacielski.

Chińczycy stracili przeszło 300 zabitych, w tej liczbie kilku nastu wyższych oficerów. — Wśród poległych znajdowało się kilka kobiet, przypuszczalnie żon oficerów, które w przebraniu żołnierskim towarzyszyły swym mężom.

Hydroplany japońskie bombardowały wczoraj skupienia wojsk chińskich pod Hwaiyin i Hwaiian.

Uciekając przed policjantem

wpadła pod koła samochodu

Przy zbiegu ulicy Łuckiej i Żelaznej w Warszawie partolujący policjant zatrzymał w nocny 22-letnią Stanisławę Gawińską, nigdzie nie meldowaną.

W chwili gdy posterunkowy zamierzał przeprowadzić zatrzymaną do komisariatu, Gawińska wyrwała się i rzuciła do ucieczki. Wybiegłszy na jezdnię ko-

bieta dostała się pod koła przejeżdżającego akurat samochodem doznając całego szeregu ciężkich uszkodzeń całego ciała.

Po wydobywaniu nieszczęśliwej, spod samochodu zawieziono na tychmiast Pogotowie Ratunkowe, które przewiozło ją w stanie groźnym do szpitala Dzieciątka Jezus.

Surową karę otrzymali

sprzedawca, nabywca i pośrednik w nielegalnym handlu bronią

Starostwo grodzkie Prasko-Warszawskie ukarało Dawida Płodnikowa (Radzymińska 24) właściciela handlu starym żelazem, na 2 miesiące bezwzględnego aresztu za sprzedanie Julianowi Patrycy (Ząbkowska 19) rewolweru.

Patryca za kupno nielegalnej

broni został skazany na 2 tygodnie bezwzględnego aresztu, a Zdzisław Sowin (Ząbkowska 19) za pośredniczenie w transakcji, na 2 dni bezwzględnego aresztu.

Frontem do Morza!

Znany złodziej - usypiacz

został skazany na 3 lata więzienia

Wczoraj w Sądzie Okręgowym w Warszawie toczyła się senacyjna sprawa złodzieja-usypiacza, Marceliego Kuleszy, karanego już za różne przestępstwa w Polsce i Ameryce, dokąd udał się na gościnne wyśpi, a skąd przyniósł „nieopatentowane” jeszcze w kraju metody gangsterów.

Do m. z. s. Franciszka Dębińskiego w Godawku zgłosił się jakiś mężczyzna i przedstawiwszy się za Piotrowskiego,

proponował gospodarzowi różne dochodowe przedsięwzięcia. Dębiński wyciągnął na stół celem uraczenia tak miłego gościa wódkę i zakąski.

Piotrowski po libacji posyłał Dębińskiego po papierosy, ale ten ociągał się, w obawie o pieniądze, które przechowywał w woreczku pod poduszką.

W pewnej chwili gość wyciągnął opiumowanego papierosa i zaczął palić.

Dębiński początkowo z przyjemnością wciągał wonny dym, ale po chwili zaczęło mu się robić mdło: stół, łóżko i szafa skakały i wirowały w powietrzu, a gość troił się w oczach, wyczyniając różne harce.

Dębiński chciał krzyknąć, ale głos nie wydobywał się z krta-

ni. Tymczasem gość wszedł do kuchni, pożegnał się z gospodynią i wyszedł. Po wyjściu jego

dopiero Dębińska stwierdziła, że mąż leży uspijony na podłodze, a woreczek z pieniędzmi w sumie 4.180 zł. zniknął bez śladu wraz z nieznanym przybyszem.

Po kilku tygodniach Dębiński, spacerując ulicami Pragi, spotkał rzekomego Piotrowskiego, którego kazał aresztować.

Złodziej-usypiacz proponował eskortującemu policjantowi kilkaset złotych za zwolnienie.

Umieszczony w dyżurce komisariatu groźny gangster uciekł. Na razie poszukiwania nie dały wyniku. Dopiero po pewnym czasie wyszło na jaw prawdziwe nazwisko Kuleszy, który właśnie odbywał karę w więzieniu łomżyńskim za inne przestępstwo.

Wczoraj zapadł wyrok skazujący Kuleszę za podstępna kradzież u Dębińskiego na 3 lata więzienia.

Ukryli się na strychu

goście i pensjonariuszki luksusowego lupanaru

Policja stołeczna otrzymała poufne informacje, że w okolicach ul. Długiej znajduje się dobrze zamaskowany, luksusowy dom schadzek.

Wszczęto energiczne dochodzenie i po zmużnych obserwacjach ustalono, że lupanar mieści się w mieszkaniu Chai Fiszbaum, przy ul. Barokowej 2.

W dniu wczorajszym policja wkroczyła niespodziewanie do

wspomnianego lokalu, gdzie pozornie odbywało się skromne przyjęcie towarzyskie. Ale rewizja ujawniła dodatkowe wejście na strychu, gdzie ukryli się prerażeni klienci i pensjonariuszki lupanaru.

Luksusowo urządzone lupanary opieczutowano, a właściciela pociągnięto do odpowiedzialności karnej.

K. RYLSKI Tajemnica Czarnej Damy

SENSACYJNA POWIEŚĆ
WSPÓŁCZESNA OSNUTA NA
PRAWDZYWYCH ZDARZENIACH

Dyżurny przodownik w komisariacie odbiera tajemniczy telefon: jakiś głos woła o ratunek. W centrali telefonicznej udaje mu się stwierdzić, że jest połączony z mieszkaniem państwa Poradzkich, na Marszałkowskiej numer... Uduje się tam w towarzystwie trzech policjantów i po wyważeniu drzwi, spostrzega w gabinecie na fotelu trupa starszego mężczyzny.

Po przybyciu prokuratora oraz inspektora Urzędu Śledczego stwierdzono, że zmarłym jest ziemianin Stanisław Zabluka z majątku Sosnowka.

Inspektor Puchała zawiadomił telefonicznie posterunek policji w Sosnowcu, by pani Zabluczyna stawiła się natychmiast w Urzędzie Śledczym. Od niej dowiedział się Puchała, że Zabluka miał podjąć większą sumę pieniędzy w banku Rolnym. Inspektor Puchała udał się więc do banku, gdzie po dokładnym śledztwie zdołał dowiedzieć się, iż Zabluka był w banku w towarzystwie jakiejś młodej damy i podjął sumę 200.000 złotych.

Po nieprzespanej nocy przybyła pani Poradzka do Warszawy.

Inspektor Puchała dowiedział się od pani Poradzkiej o jej stosunku z przestępcą Kaczorkiem, po czym udał się do iura Poradzkiego, dokąd przybył również przemysłowiec z Katowic, który w jakimś nocnym lokalu spotkał pana Poradzkiego wraz z damą w czerni.

Pani Poradzka, udała się za poradą swego brata Witolda do znanego jasnowidza, doktora Słupskiego, który podczas seansu spirytystycznego orzekł, iż Seweryn Poradzki znajduje się w szponach tajemniczej czarnej damy w pobliżu granicy czeskiej. Witold udał się do Katowic w towarzystwie znajomego detektywa.

Wszystkie poszukiwania nie dały rezultatu. Wczesną wiosną rybak Jan Wodniak w jednej z wiosek pod Modlinem wyłowił w sieciach trupa.

Komendant miejscowego posterunku powiadomił o topielcu urząd śledczy w Warszawie. Do wioski przybył inspektor Puchała w towarzystwie prokurenta firmy Poradzkiego. Puchała zapytał prokurenta: Czy poznaje pan tego człowieka?

Zebrani dokoła rybacy, policjanci i wywiadowcy oczekują z zapartym tchem odpowiedzi prokurenta.

Inspektor Puchała obserwuje każdy jego ruch. I co chwila pyta go:

— No, i cóż panie?

Prokurent nachyla się nad ciałem topielca. Zadruch, jaki unosi się wokół ciała — odrzył go. Omal nie wymiotował. Ale już nie odskakuje jak przed tym ze strachu. Przeciwnie, śmiało spogląda na straszego trupa.

Nie chcąc narzucić opinii prokurentowi, nie ukazuje mu Puchała monogramu na kalesonach: „S. P.“. Pragnie, by prokurent sam go rozpoznał. Zresztą, prokurent firmy może nie znać bielizny swego pana...

Prokurent przygląda się tymczasem ciału ze wszystkich stron. Chwilę zdaje mu się, że to właśnie jest jego szef... Ta sama okrągła twarz... Po chwili jednak potrząsa przecząco głową. Wątpliwości jego wciąż rosną. Nie, Seweryn Poradzki miał krótsze ręce... Tak jak gdyby to działo się przed chwilą, widać przed sobą Seweryna Poradzkiego, który przecież tyle razy podawał mu różne papiery...

— No — zapytał znowu inspektor Puchała. — Czemu pan tak długo myśli?

Ale prokurent boi się wypowiedzieć jakiegoś określonego zdanie. Odpowiada tak, jak człowiek, który błądzi po ciemku...

— Trudno mi naprawdę rozpoznać! Ale sądę, że to nie jest nasz szef!

Zebrani są rozczarowani tą odpowiedzią. Prokurent zarzucił się, zmieształ. A inspektor Puchała zapytał go znowu:

— Czemu sądzi pan, że to nie Seweryn Poradzki?

— Poradzki był nieco niższy... — zmieształ się prokurent i w głosie jego wyczuwa się niepewność.

— To jeszcze niczego nie dowodzi. Rzecz główna, to wyraz twarzy. Co prawda, twarz jego jest zniekształcona. Ale pan przecież znał Poradzkiego tyle lat...

Prokurent zmieształ się jeszcze bardziej i począł jąkać się:

— Może się mylę, może to tak nie jest!... Ale z całą pewnością nie mogę nic powiedzieć... Nie poznaję go naprawdę...

— A może poznaje pan koszulę? — pyta znowu Puchała.

Prokurent rozłożył ręce i odrzekł zakłopotany:

— Pan Seweryn Poradzki zmieniał przecież codziennie koszule. Poza tym był zawsze elegancko ubrany...

— Hm, ach tak — zamyślił się Puchała. — Więc nie może pan nam nic pewnego powiedzieć?

— Niestety — odsunął się prokurent szybko od straszliwego trupa.

— Wobec tego, trzeba będzie sprowadzić tu panią Halinę Poradzką. Ona na pewno pozna, czy to jej mąż, czy nie — jak gdyby głośno rozumując powiada inspektor Puchała

Porozumiewa się po cichu z wywiadowcami. Inspektor Puchała odrzuca przypuszczenie, że to może być poszukiwany Stefan Podgóski. Nie wierzy, by tak mogło być, a to dlatego, że człowiek, który kryje się przed policją nie nosi bielizny z monogramem. Tylko uczciwy człowiek, spokojny obywatel znaczy swoją bieliznę...

Inspektor Puchała ma zamiar wysłać wywiadowcę do Warszawy, po panią Poradzką. Ale w ostatniej chwili zmienił swoje postanowienie. Umysłowił sobie, jak wstrząsające wrażenie to może na niej wywrzeć; pani Halina znajduje się przecież ostatnio w stanie niezwykłego zdenerwowania.

— Nie. Należy to uczynić znacznie ostrożniej. — powiada głośno. — I może to drugie będzie skuteczniejsze.

I wobec nowego pomysłu nie każe wzywać ani sędziego śledczego, ni prokuratora.

— Niech wszystko pozostanie tak, jak było — rozkazał swoim pomocnikom. — A pan, panie prokurencie, zechce zaczekać na mój powrót.

Inspektor Puchała nachyla się nad ciałem topielca i ostrożnie kozikiem wycina z jego kalesonów kawałek płótna wraz z monogramem.

— Długo to nie potrwa — odezwał się głośno Puchała do współpracowników, którzy ze zdziwieniem spoglądali na jego pracę.

Puchała wsiada wraz z jednym z wywiadowców do auta i odjeżdża do mieszkania Poradzkiego.

Pani Halina przyjęła inspektora z przerażeniem w oczach, zbladła jak trup. Dzieci wróciły dopiero co ze szkoły, przytuliły się do matki, a gdy ujrzały wyraz jej twarzy, ukazały się w ich oczach łzy.

W mieszkaniu jest już również brat pani Haliny, Witold Olszewski. Halina zawiadomiła go o poleceniu inspektora Puchały i brat przybył do niej od razu, by ją uspokoić.

— Panie inspektorze — podała mu pani Halina rękę: — Czy się coś...

Przerwała, przypomniała sobie, że dzieci są w pokoju, a przecież o niczym nie wiedzą. Inspektor Puchała dał głową znak inżynierowi Olszewskiemu, by usunął dzieci. Olszewski ujął dzieci za ręce, zaprowadził je do pokoju, mówiąc:

— Bawcie się grzecznie, a nie przeszkadzajcie waszej matce...

Szybko wrócił do pokoju, w którym pozostali pani Poradzka i Puchała. Słyszy jeszcze słowa inspektora Puchały:

— Pani Halino, pragnąłbym panią o coś zapytać, ale nie powinna pani pochopnie wysnuwać jakie

kolwiek przypuszczenia... Chciałbym wiedzieć, czy na bieliznie pani męża były wyszyte jakieś monogramy?

Pani Halina i Witold spojrzeli zdumieni na inspektora.

— Nie rozumiem pańskiego pytania, panie inspektorze... — odezwała się łkając pani Halina. — Czy otrzymał pan jakie nowe wieści? Proszę, niech mi pan wszystko opowie...

— Powiem pani wszystko. Ale przede wszystkim zechce mi pani pokazać bieliznę męża...

Spogląda zmieszana to na Puchałę, to na swego brata, jak gdyby chciała się czegoś domysleć... Witold ujął jej dłoń i powiedział:

— No, pokaż Halino, proszę cię, uspokój się! — Ale o co chodzi? — otwiera Halina drząc szafę.

— Przecież powiadam pani, że chodzi mi o to, by obejrzyć monogramy na bieliznie pani męża...

Halina wyjmując kilka koszul, kalesonów. Puchała bierze do ręki kalesony, w oczach jego ukazują się ogniki...

Tak. Identyczne monogramy... Ale po to, by przekonać się, czy nie popełnił pomyłki, zbliżył się do okna, wyjął z portfela wycięty monogram i porównał z kalesonami, które podała mu pani Poradzka. Tak, podobne jak dwie krople wody...

Zbliżył się z kolei do pani Haliny i wskazując monogram zapytał:

— Czy cała bielizna pani męża jest oznaczona takim monogramem?

— Tak — odrzekła zmieszana pani Halina.

— A kto przyszywał monogramy?

— Ja sama — rozpląciła się dziwnie jej twarz. — Nie piorę w domu, dlatego bielizna musi być oznaczona... Żeby nikt jej nie pozamieniał...

— A czy to także jest z bielizny jej męża? — pokazał jej nagle wycięty z kalesonów topielca monogram.

Drżącą ręką ujęła pani Halina skrawek bielizny. Straszne myśli przyszły jej teraz do głowy. Witold stoi przy niej, podtrzymując ją ręką, w obawie, by nie zemdlą.

Obląkanym wzrokiem ogląda monogram. Literrę jak gdyby rozplącają się przed jej wzrokiem.

Widząc, że waha się z odpowiedzią, powiada inspektor Puchała:

— Pani Halino, musi się pani opanować... Chodzi przecież o losy pani męża!

(Dalszy ciąg jutro).

TADEUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZASAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE,
MIŁOŚCI I POŚWIECENIU

— Bracia Polacy, jestem z wami!

Zbliżają się pozostali, uzbrojeni cywilnie. Jeden z nich, wysoki mężczyzna o małej bródce, wydaje się Tadeuszowi znajomym. Któż to jest?

Ten to mężczyzna zbliża się do Tadeusza i ostrym głosem pyta:

— Czy ma pan broń przy sobie?

— Nie, chociaż powinniście mi dać broń i poszedłbym z wami!

Wysoki mężczyzna o ostrej bródce spogląda przenikliwie na Tadeusza. Tadeusz również przygląda mu się bacznie.

— Mój Boże! — zawołał w końcu przewodca oddziału. — Zdaje się, że towarzysz Sokół! Prawda?

— Cichy? Towarzysz „Cichy“? Czy poznaje mnie pan?

Towarzysze padli sobie w ramiona i ucałowali się.

— Skąd się tu wzięłeś, Sokół? Mówiono, że nie żyjesz... Ześ zginął gdzieś w Syberii...

— Sam nie wierzę, że jeszcze żyję... — uśmiechnął się Tadeusz. — Po wszystkim, com przeżył, sam dziwię się, że jeszcze żyję... Ale towarzyszu Cichy, co to wszystko znaczy? Skąd macie karabiny? Czy Austriacy ofiarowali wam broń?

Cichy spoglądał ze zdumieniem na Tadeusza.

— Toś teraz chyba wrócił ze Syberii... Austriacy? Ależ ich armia została rozbita... Rozbrajamy ich oddziały... Uciekają, gdzie pieprz rośnie, wojska ich załamały się całkowicie! Czy nie wiedziałeś o tym?

— Nie, dopiero teraz dowiaduję się od ciebie.

Rozbrajacie Austriaków? A oni nie stawiają oporu? — dziwi się Tadeusz.

— A niech spróbują stawić opór — uśmiechnął się cichy. — Nie mają ochoty do dalszej walki, sami oddają broń, szczególnie Polacy z austriackiej armii.

— A więc jesteśmy świadkami wydarzeń o epokowym znaczeniu! — zawołał Tadeusz.

— Tak, jesteśmy w ogniu wielkich wydarzeń — oświadczył Cichy.

Cichy opowiedział Tadeuszowi o ostatnich wypadkach, o tym, że powstaje rząd polski, który przejmie władzę.

— Nie próżnujemy, tylko czynimy, co tylko jest w naszej mocy — zawołał Cichy. — Przybyłeś rychło w czas, Sokół!

Reszta uzbrojonych peowików przysłuchiwała się uważnie rozmowie. Kilku z nich, starych bojowców znało Tadeusza osobiście, lub z opowiadań.

Jak za dotknięciem różdżki czarodziejskiej, porzuciły Tadeusza wszystkie przykre myśli. Odzyskał humor i werwę. Po upływie godziny znalazł się w ciepłej izbie, gdzie wręczono mu rewolwer i karabin. Nazajutrz sam rozbroił austriackiego oficera i dwóch żołnierzy.

Wydarzenia potoczyły się naprzód z szybkością lawiny. Każdy dzień, każda godzina przyniosła nowy obrót zegara dziejów. Zbliżała się godzina dwunasta.

Był to czas, co przyniósł urzeczywistnienie długoletnich snów, nadchodziły dni, gdy w mękach podrodzi powstawał nowy świat.

(Dalszy ciąg jutro)

Bilans roczny Komunalnej Kasy Oszczędności

STAN CZYNNY

miasta Krakowa na dzień 31 grudnia 1937 r.

STAN BIERNY

Złoty		Złoty	
Kasa i sumy do dyspozycji	3,100.968 37	Kapitał zakładowy	200.000.—
Kupony od papierów wartościowych	161.529 96	Fundusz zasobowy	3,880.943 08
Waluty obce	1 030.31	„ wyrównawczy	704.233 24
Papiery wartościowe	7,810.422 07	„ amortyzacji nieruchomości	219.073 80
Lokaty w bankach i kasach oszczędności	4,186.096 71	Wkłady oszczędnościowe	56 682.866 10
Weksle zdyskontowane i pożyczki wekslowe	7,793 160 03	Rachunki czekowe	3,452.692.—
Rachunki bieżące otwartego kredytu	3,374.377 25	Zobowiązania inkasowe	109 85
Pożyczki terminowe na zastaw papierów wartościowych i kosztowności	1,725.964 —	Różne passywa	747.679 64
„ na skrypty dłużne	22,690.051 13	Sumy przechodnie	279.076 04
„ hipoteczne	1,811.879 60	Nadwyżka za r. 1937	184.425 16
Należności z tyt. układów konwersyjnych na Bank Akceptacyjny	1,351 312 61		
Odsetki zaległe	3,315 062 41		
Nieruchomości	81.167.—		
Ruchomości	376.927 83		
Różne aktywa	569 53		
Sumy przechodnie	66,351.098 41		
Depozyty	3,833 814 32	Różni za depozyty	3,833.814 32
Inkaso	16.553 16	„ „ inkaso	16.553 16
Pokrycie Funduszu Emerytalnego	2 279.590 95	Fundusz emerytalny	2,279.590 95
	72,481.056 84		72,481.056 84

Rachunek strat i zysków za rok 1937.

STRATY

ZYSKI

Złoty		Złoty	
Odsetki i prowizje	3,781.289 21	Odsetki i prowizje	5,132.795 01
Koszty handlowe	990 874 90	Dochody z nieruchomości	95 917 05
Adaptacje w nieruchomościach i wydatki administracyjne	100.781 35	Odzyskane wierzytelności wątpliwe	38.213 67
Amortyzacja nieruchomości i ruchomości	68.028 72	Zwrot kosztów administracyjnych	10.434 31
Odpisy wierzytelności wątpliwych	46.295 53	Różne dochody	121.751 18
Różne rozchody	227 416 35	Zwyżki kursowe na papierach wartościowych	697.588 38
Funduszowi wyrównawczemu za zwyżki kursowe na pap. wartość.	697.588 38		
Nadwyżka za rok 1937	184 425 16		
	6,096.699 60		6,096.699 60

Naczelnik rachunkowości:

(-) Prokurent Marian Dreszer

Dyrekcja Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa:

(-) Józef Dorawski (-) Dr Roman Bogdani (-) Zygmunt Józefczyk (-) Dr Kazimierz Kumaniński (-) Stefan Czerwieńiec (-) Dr. Józef Muczowski (-) Inż. Karol Rolle (-) Dr Stanisław Chodorowski (-) Dr Bolesław Czuchajowski (-) Dr Julian Nowak (-) Rudolf Żak

Komisja Rewizyjna:

„PERLA”
10 gr. Pranie kołnierzyka 10 gr.
Czyszczenie ubrania ZŁ. 3 50
Czyszczenie sukni ZŁ. 2.—
Centrala: Kraków, Wolnica 8
Filia: Wrzesińska 1

Z TEATRU im. J. SŁOWACKIEGO
W czwartek popołudniu o godz. 3-ciej „Gałązka rozmarynu“ Zygmunta Nowakowskiego.
Wieczorem „Mariella“ K. Wintera w opracowaniu scenicznym reż. J. Karbowskiego z Z. Jaroszewską w roli tytułowej.

REPERTUAR KIN:
ADRIA: „Kawiarnia na granicy“ i „Zawiniłam“
APOLLO: „Ośma żona Sinobrodego“
ATLANTIC: „Ostatnia noc skazańca“ i „wiatła bulwarów“
DOM ZOŁNIERZA: „Nieznosna dziewczyna“
L. O. P. P.: „Więzień królewski“
MUZEUM: „Dyplomatyczna żona“
PROMIEN: „Fortancerki“
STELLA: „Pieśniarz Warszawy“
SZTUKA: „Droga w nieznane“
ŚWIT: „Tygrys Esznapuru“
UCIECHA: „Prawda zwycięża“
WANDA: „Groźny Bill“
ZORZA: „Romeo i Julia“
FOTOPLASTIKON: Szczepańska 5: „Turkiestan“

Nocny dyżur aptek
Pod Złotą Koroną, Rynek Gł., 22, Pod Eskulapem, ul. św. Gertrudy 1, Pod Złotym Lwem, ul. Długa, Pod Złotym Orłem, ul. Krakowska 9, Mariańska, ul. Kazimierza W., 78.
W Podgórzu:
Pod Orłem, Plac Zgody 18

KRONIKA KRAKOWA Ze sportu

Zmiany w krakowskiej palestrze

W związku z nową ustawą o ustroju adwokatury samorząd krakowskiej palestry jest w przededniu ważnych zmian. Walne zebranie adwokatów apelacji krakowskiej zwołane zostało na 11 czerwca. Na zebraniu tym dokonany będzie wybór 3 delegatów do Rady Naczelnej. Jako kandydatów ze strony Związku Adwokatów Polskich wymienia się pp.: Rowińskiego, Skąpskiego, Miksiewiczza, Wasilkowskiego i Jurczyńskiego. Prowadzone są również rokowania nad wysunięciem kandydatów ze strony większości, jaką stanowią w krakowskiej Izbie adwokaci lewicowi i żydowscy. Z tej strony brane są w rachubę kandydaty pp.: Gabrielskiego, Woźniakowskiego, Jakubowskiego oraz Feldbluma, Brossa, Schwarzbarda i Süsskinda.

Uduszenie 70-let. staruszki Bestialska zbrodnia k. Krakowa

Wojewódzki Urząd śledczy w Krakowie został wczoraj rano po wiadomiony o bestialskiej zbrodni jaka miała miejsce we wsi Łęłowice k. Krakowa.
We wsi zamieszkiwała samotna staruszka 70-letnia Maria Zajac, zajmując małą izdebkę w chacie położonej na skraju wsi.

Trzech więźniów zbiegło z więzienia w Dobczycach

Ub. nocy po wybiciu muru w celi więziennej sądu grodzkiego w Dobczycach pow. myślenicki, zbiegło z więzienia trzech przestępców, pomieszczonych tam za kradzież.

Echa włamania przy ul. Grodzkiej

Przed sądem okręgowym w Krakowie zasiadł na ławie oskarżonych Bolesław Kwaśniak, notoryczny złodziej, Klemens Jarząbek, kelner, Leopold Skraba oraz Władysław Młot Dnia 24 lutego br. rozbił szybę w składzie łuter J. A. Posera przy ul. Grodzkiej 31 i skradł z wystawy 4 lisy srebrne wart. 2 tys. zł. Ponadto oskarżoną została Dorota Pikał, córka koryntu, która udzieliła pomocy osk. Kwaśniakowi, sprzedawszy 1 lisa, wiedząc że pochodzi z kradzieży.

Rozprawę odroczone.
Rozprawę prowadził s. o. dr. Bobilewicz, oskarżał prok. Rybakiewicz, bronili adw. dr. Markowicz i Soehnel.

Wyludził 600 zł za wyrobienie posady

Ławnik Roman, zam. przy ul. Nowowiejskiej 30, dopuścił się oszustwa przez wyludzenie kwoty 600 zł. od Władysławy Kosielińskiej, lat 25, robotnicy, zam. w Prądniku Czerwonym przy ul. Gdańskiej 4, za rzekome wyszukanie zajęcia dozorczyni domu.

Introligator aresztowany za kradzież aparatu radiowego

Drzymała Adolf, lat 42. introligator, zam. w Bieżanowie zatrzymany został za przywłaszczenie aparatu radiowego wart. 726 zł. na szkodę W. Gorniaka, zam. przy ul. Urzędniczej 39.

Najbliższe spotkania piłkarskie

We czwartek dnia 26 bm. odbędą się następujące mecze piłkarskie o mistrzostwo: O godz. 17.30 na boisku własnym Cracovia spotka się z warszawską Polonią o mistrzostwo ligi P.Z.P.N. O mistrzostwo ligi okręgowej spotkają się: Fablok — Zwierzyński, Wawel — Tarnovia, Cracovia I b — Nadwiślan, Wisła I b — Podgórze, Chelmek — Garbarnia, Krowodrza — Korona i Makkabi — Grzegorzec. Kluby wymienione na pierwszym miejscu są gospodarzami.

Sytuacja w szczyplórniaku

Mistrzostwa okręgowe w szczyplórniaku panów zbliżają się szybkim tempie ku końcowi. Do rozegrania pozostało jeszcze po 3 spotkania. Mistrzostwo okręgu zdobędzie Cracovia mając już prawie tytuł ten zapewniony. Spadkiem najbardziej zagrożona jest Makkabi, chociaż i Wawel należy jeszcze do strefy zagrożonej. Najbliższe spotkania w których spotkają się w dniu 26 bm. Olcza — Wawel, Garbarnia — Cracovia i Wisła — Makkabi może przyniosą już wyjaśnienie.

Tabela po ostatnich rozgrywkach przedstawia się następująco:

Nazwa klubu	gier	pkt.	st.	bramek
Cracovia	7	13		35:15
Garbarnia	7	8		20:17
Wisła	7	7		37:25
Olcza	7	7		28:29
Wawel	7	5		18:35
Makkabi	7	3		15:29

Czytajcie „Ostatnie Wiadomości“!